



ВІЧНИЙ СКАРБ



**«НЕ БІЙСЯ, З ТОБОЮ БО Я...
БО Я БОГ ТВІЙ! ЗМІЦНЮ Я
ТЕБЕ, І ТОБІ ПОМОЖУ, ТЕБЕ
Я ПІДТРИМАЮ» (ІСАЇ 41:10).**



НЕБЕСНА
ВАКЦИНА

2



ЖИВИЛЬНА
ЛЮБОВ

3



ПЛІД ДУХА:
ЛЮБОВ

5



ХАРЧУВАННЯ
ВЗИМКУ

11

РОЖДЕНИЕ ИИСУСА В ТЕБЕ

Любим говорить мы много,
Но в словах не скрыта суть:
С Богом мы или без Бога?
Как нам в сердце заглянуть?

Есть ли там Иисус рожденный?
Как Он чувствует Себя?
Пищей ли не обделенный?
Что Он значит для тебя?

Чтоб рассеять все сомнения
И ответить твердо: «Да!»,
Смотрим признаки рождения:
Вифлеемская звезда.

Это свет, который манит
И к Христу людей ведет,
Никогда не перестанет
И других собой зажжет.

Еще признаки рождения:
(И проверит может каждый)
Ежедневное знамение –
Есть молитвенная жажда.

Если ты рожденный свыше,
То Иисус в тебе живет.
Ему требуется пища,
Хотя Он не ест, не пьет.

Он накормит пищей этой
Твой растущий новый дух.
Обещание завета –
Исцелит любой недуг

То ли плоти, то ли тела.
И дары всем раздает
Не для знака, а для дела
Тот, Который в нас живет.

«Бог во мне, – ты скажешь смело. –
Посмотри на жизнь мою.
Как Иисус, Который делом
Доказал любовь Свою,

Так и я из высших в низших,
Так и я служу другим».
Это довод жить для ближних.
Значит, с Богом. Значит, с Ним!

Значит, Иисус родился
И растет в тебе духовно.
Как и Он, твой дух смирился,
Ты в покое, дышишь ровно.

Цель поставил нам Отец.
Его воля в этом тоже,
Чтоб смотреть на Образец,
Достигать и быть похожим.

Не сдавать в духовный лом
Щит и меч, броню-кольчугу,
Быть невесте с Женихом
Соответственно друг другу.

Каждый сам найди ответ.
Бог давно ответа ждет.
Он в тебе или же нет?
Что тебе это дает?

Бог, родившись, воплотился,
Жил, замучен и воскрес.
Коль в тебе Он не родился,
Путь закрытый до Небес.

Выход есть – читаем Слово.
Зачитаю его вслух:
Чтоб Иисус родился снова,
Проживай с Ним жизнь, мой друг.



НЕБЕСНА ВАКЦИНА



Минуло вже багато часу,
відколи світ охопи-
ла пандемія COVID-19.
Людство з нетерпінням чекало,
коли ж нарешті буде винайдена
вакцина проти цієї недуги. І зго-
дом це сталося. Проте чи врятує
це людство?

У 53-му розділі книги пророка Ісаї знаходимо такі слова: **«Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс, а ми уважали Його за пораненого, ніби Бог Його відарив поразами й мучив...»** Зверніть увагу на кожне слово. Ісус узяв на Себе наші немочі й хвороби. Чи можливо це взагалі? Наприклад, я не можу взяти на себе чийсь гріх. За порушення державних законів фіктивно можна взяти на себе покарання за провину іншої людини, але відповісти за її гріх перед Богом я не в змозі. А Ісусові це вдалося. Не думаю, що хтось із людей здатний пояснити цей феномен. Можливостей нашого розуму для цього недостатньо. Непорочний Божий Син узяв на Себе гріхи грішного людства. Цей подвиг важко переоцінити. Розглянемо дві функції жертви Ісуса Христа.

Перша функція – спасіння людства.
Чому Ісус узяв на Себе наші гріхи й поніс на Собі наш біль? Ісаї пише: **«А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, – кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!» (Ісаї 53:5).** Навіщо Ісус узяв на Себе наші гріхи? Щоб спасти нас від покарання за них. Уявляєте: Він узяв на себе всі мої та ваші недоліки, усі мої та ваші провини, усі наші з вами фізичні недуги (оскільки це теж наслідок гріха), щоб прийняти на Себе гнів Бога та Його покарання. Усі без винятку жителі нашої планети заслуговують покарання. І його взяв на Себе Ісус. У цьому полягає перша функція жертви Христа – спасіння людства, – оскільки Він спас нас від вічного осуду.

Історія містить чимало прикладів того, як люди жертвували собою заради порятунку інших. Візьмемо, наприклад, Плінія Старшого, давньоримського письменника-ерудита, відомого як автора «Природничої історії» – найбільшого енциклопедичного твору античності. Окрім цього, Пліній також був командував флоту на узбережжі Неаполітанської затоки. 24 серпня 79 року почалося сильне виверження вулкана Везувій, і Пліній дістався на кораблях до міста Стабії, що на іншому березі затоки. Він зробив це, щоб урятувати своїх друзів. У Стабії Пліній заспокоював місцевих жителів, щоб ті не панікували. Він чекав, коли зміниться вітер і вшухне море, щоб відплисти, проте зрештою задихнувся сам. А він мав усі шанси вижити.

Мало хто знає про те, що після аварії на ЧАЕС була реальна загроза другого, ще потужнішого вибуху. За п'ять днів пожежу вдалося взяти під контроль, проте реактор і далі плавився, руйнуючи бетонну плиту. Під бетоном був розташований басейн з величезним об'ємом води. Якби

розпечена маса ядерного реактора потрапила у воду, пролунав би новий вибух неймовірної сили, це спричинило б викид в атмосферу гігантської хмари радіоактивної води та пари, яка могла накрили країни Європи. Щоб запобігти ядерній катастрофі, потрібно було негайно осушити басейн. На жаль, керувати засувами ззовні вже було неможливо через руйнацію АЕС. Механічні крани були під водою. Водозапи мали пропливти в безпосередній близькості до ядерного реактора, щоб дістатися кранів, вручну відкрити засуви та осушити басейн. Для цього знадобилося троє добровольців серед співробітників АЕС. Ризикуючи життям через загрозу отримати критичну дозу радіаційного опромінення, ці люди все ж таки зуміли виконати поставлене перед ними завдання, завдяки чому врятували величезну кількість людських життів. Що це, як не самопожертва?

Особливий також учинок Вільяма Момпессона, священника англійської церкви, рішучі дії якого дозволили запобігти подальшому поширенню чуми, коли небезпечна інфекція спалахнула в його селі. У 1664–1666 роках у Європі вирувала страшна епідемія бубонної чуми. Не оминула вона й Британських островів. Смертельну хворобу завезли з континенту морем. Першими її жертвами стали жителі передмість Лондона, а невдовзі епідемія охопила всю столицю. Помирало дуже багато людей, допомоги чекати було нізвідки. За деякими даними, загинула чверть населення столиці – приблизно 100 тисяч осіб. У віддалене село Ім страшне захворювання прийшло разом із поштою з Лондона. Улітку 1665 року місцевий кравець замовив тканину для пошиття одягу. Його помічник став першою жертвою чуми в селі. Річ у тім, що в сувої тканини жили чумні блохи...

Невдовзі місцеві жителі зрозуміли, що до їхнього села прийшла біда. Якись дієвих способів лікування хвороби тоді не було. «Чума» й «смерть» були синонімами. Зі спалахом недуги селян охопила паніка. Для людини природно якнайшвидше втікати від небезпеки. Зазвичай в інших регіонах ті, хто дізнавався про захворювання, відразу залишали територію, але в такий спосіб сприяли подальшому інфікуванню населення, що в разі збільшувало кількість смертей. Село Ім так само могло стати осередком поширення чуми в графстві та за його межами, але цього не трапилося. Жителі не розбіглися хто куди, а вчинили інакше. Вони залишилися у своїх будинках, прирікаючи себе на неминучу смерть, але рятуючи життя інших людей.

Ухвалити таке складне рішення було непросто. Воно було ініціативою місцевого священника Вільяма Момпессона. Він мав неабиякий авторитет серед селян, був людиною твердого характеру й умів переконувати. Священник залишився разом зі своєю паствою, не покинув людей у часи випробувань. Словом Божим зміцнював їх. Щоб зменшити ризик подальшого інфікування, служіння проводили на свіжому повітрі біля храму. Хвороба тримала селян у розпачі та страху впродовж 14 місяців. Проте їхня жертва не була марною. Жителі села Ім запобігли поширенню чуми далі на північ острова.

І в наші дні локалізація осередків зараження – один із найдієвіших методів боротьби з епідеміями. Нині весь світ бореться з коронавірусом. Щодня від нього гинуть люди, майже в усіх країнах запровадили карантин. Він завдає чимало незручностей, проте хтось намагається оминати будь-які обмеження. Згадаймо в такі моменти історію жителів села Ім.

Можна навести ще безліч схожих історій про самопожертву, а вічність,

упевнений, відкриє нам те, про що ми сьогодні навіть не підозрюємо. Ці та інші аналогічні вчинки, без сумніву, викликають захоплення. Господь гідно оцінить героїзм таких людей. Недарма ж Ісус сказав: **«Більшої любові ніхто не має за ту, коли хто душу свою кладе за друзів своїх» (Івана 15:13).** По суті, усі вищезгадані герої продемонстрували апогей людської любові.

Проте чи вбачаємо ми різницю між вчинками цих героїв і жертвою Христа? Спасючи інших, згадані люди не жертвували вічністю. А Ісус помер на Голгофі другою смертю. Він не був до кінця в пленений у тому, що Отець воскресить Його, але все ж таки пішов на це. Слава Богові, що жертва Христа була прийнята! Однак це не єдина відмінність між жертвою людини та Ісуса. Думаю, серед усіх героїв, готових пожертвувати собою заради інших, найбільшу схожість зі Христом мали апостол Павло та Мойсей. Згадаймо слова Павла: **«Бо я бажав би сам бути відлученим від Христа задля моїх братів, моїх рідних за тілом...» (Римл. 9:3).** Бути «відлученим від Христа» – це не що інше, як вічна загибель. А ось заступницькі слова Мойсея, звернені до Бога: **«А тепер, коли б Ти пробачив їм їхній гріх! А як ні, – витри мене з книги Своєї, яку Ти написав» (Вих. 32:32).** Мойсей говорить про Книгу життя, у якій записані імена всіх викуплених. Ці мужі віри були готові прийняти другу смерть заради спасіння своїх побратимів, серед яких, до речі, знайшлося чимало їхніх ворогів. Цікаво, але за все своє життя я жодного разу не чув, щоб хтось із людей наважився віддати життя заради спасіння свого ворога. За рідних, друзів, співвітчизників, а часом зовсім незнайомих людей – так, але тільки не за ворогів.

Друга функція жертви Христа – здатність зцілювати.

Кров Христа має профілактичну дію: вона дає нам сили не грішити надалі. У декого може постати запитання: «А як бути з тими, хто називає себе християнами, але їхнє життя не змінюється?» Складається враження, що небесна вакцина вилікувала їх тільки наполовину. У чому причина? Механізм дії крові Христа схожий на механізм дії антибіотика: якщо ліки приймати нерегулярно або не в рекомендованих дозах, вони виявляються неефективними й можуть навіть зашкодити хворому. Саме через те, що християни забувають про значення крові Христа, вони повністю не залишають гріх, а отже, їхнє життя не зазнає належних змін.

Кожен із нас у житті має періоди, коли розумом ми служимо Богові, а тілом – закону плоті. Проблема виникає, якщо цей стан стає для християнина постійним. Такі люди не живуть за Духом, не користуються небесною вакциною. Чи помічали ви, що нерегулярне читання Біблії та слабе молитовне життя – погані помічники в справі духовного зростання? Це схоже на переривання курсу вживання ліків. Як хворому не можна достроково припиняти курс лікування, так і християнам небезпечно переривати процес ходіння з Христом. Інакше нехтування благодаттю Божою може призвести до ще гіршого стану, ніж той, у якому людина була до свого навернення: **«Бо коли ті, що від опоганення світу втекли до пізнання нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа, знову оплутані ним терплять поразку, – то останнє для них є гірше від першого» (2 Петра 2:20).**

Друзі, пам'ятайте про те, що жертва Христа дає нам не тільки прощення гріхів, а й зцілення. Нехай Господь допоможе нам постійно перебувати в Ньому, користуючись перевагою бути Його дітьми.

Істинне поклоніння
Богові завжди відсвіжує,
наповнює та приносить
надію.



ЖИВИЛЬНА ЛЮБОВ



Іноді трапляється так, що вівця народжує ягня й відкидає його з незрозумілих причин. Вона може навіть відкинути своє дитя й уже ніколи не передумати.

Такі ягнята понуро опускають свої голови. Спочатку складається враження, що з їхньою шиєю щось не так. Їхній дух зламаний. Їх називають занехаяними. Якщо пастух не втрутиться, таке ягня помре, покинуте й самотнє. Що робить пастух? Він бере це маля у свій будинок, годує його з рук і тримає в теплі біля вогню. Він загортає його в ковдру й притискає до грудей, щоб ягня могло чути його серцебиття. Щойно воно зміцніє, пастух повертає його в поле до отари. Проте це ягня ніколи не забуде, як пастух дбав про нього. Коли він скликає отару, здогадайтеся, хто біжить до

нього першим? Правильно, занехаяне ягня. Воно добре знає голос пастуха.

Річ не в тім, що пастух любить цю вівцю більше. Просто вона особисто знає того, хто її любить. Вона вірить у його любов, тому що відчула її особисто. Так і багато хто з нас ніби ягнята, ображені й зламані духом.

Проте Ісус – добрий Пастир. Він дбає про кожну нашу потребу й тримає нас біля Свого серця, щоб ми могли чути, як воно б'ється. Ми можемо бути вщент розбитими, але наш Пастир глибоко любить нас.

Шейла Уолш

ВІН ЗМІНИВСЯ – Я ЗМІНИЛАСЯ



Мій шлях до Бога розпочався завдяки середньому синові Костику.

Я тоді дуже переживала за старшого, який потрапив у погану компанію. А Костика моя знайома почала брати із собою до церкви на богослужіння. Якось і я пішла з ними й була вражена тим, що зовсім чужі люди моляться за мою проблему, як за власну. Того ж дня я дізналася, що мій Костик теж уміє молитися й просить Бога про те, щоб я теж повірила в Нього. Мене це зворушило до глибини душі.

У нашого Костика була проблема: він дуже заїкався. Коли ми повернулися додому, я згадала те, що почула в церкві, і сказала синові: «Костику, Бог дуже любить діток. Ти помолися, щоб Він зцілив тебе від заїкання». І він помолився. Потім помолилася я. Після цього Костик захотів ще помолитися. І так ми по черзі молилися одне за одного, за нашу сім'ю. І я відчула мир у серці, відчула, що Бог поряд. Відтоді ми з Костою стали молитися разом.

Минув деякий час. Чоловік повернувся із чергування. Я сказала йому, що Костя якось змінився. Чоловік відказав: «Я теж відчуваю, що щось змінилося, але не можу зрозуміти, що саме...» І тут нас осяяло: наш Костя більше не заїкається. Господь зцілив його!

Тетяна Антишева

РОЗСУДЛИВІСТЬ І МИР

Мало що буває таким важливим, як мир у розумі, серці та душі.

Коли ми хвилюємося й надмірно переймаємося чимось, то просто припиняємо бути собою. Наша радість і творчість відходять на другий план – і ми поринаємо в зневіру та страх. Як важливо пам'ятати, що хвилювання не допомагає, а навпаки, призводить до ірраціональних і безглузвих дій, які нам тільки шкодять!

Розсудливість – це добрий розум, розважливість

і поміркованість у діях. Не наповнюйте свій розум негативними новинами, адже вони, здригаючи наш світ, затягують у вир пристрастей і крайнощів. Сьогодні, як ніколи, необхідно виявляти розсудливість і берегти розум від шкідливого впливу всіляких неперевіраних заяв.

Соломон, наймудріший серед тих, хто жив на Землі, сказав: **«Розважність тоді тебе пильнуватиме, розум тебе стерегтиме» (Прип. 2:11).** Творець створив нас за Своєю подобою й дав силу розуму для бо-

ротьби з невизначеністю та хвилюваннями.

Довіряймо своєму Творцеві, адже в цьому за-
порука спокою!



Тільки Ісус здатний заповнити порожнечу в серці людини. Тільки Він може впорядкувати наш внутрішній світ, пробачати, змінювати, наповнювати, зцілювати та очищувати.

А. Буйон

Сімейні стосунки повинні слугувати особливій духовній меті – виховувати найшляхетніші риси характеру, терпіння та побижливості.

Максим Крупський

Діти стануть щасливими, якщо навчаться бути спокійними вдома.



ЗАПИТАННЯ ДО БОГА

Іван Муха



Маленькі діти ставлять багато запитань. Що спонукає їх бути такими допитливими? Відсутність знань і життєвого досвіду. Цю інформаційну прогалину вони прагнуть заповнити завдяки нам, дорослим. Із плином часу характер їхніх запитань змінюється. Якщо в ранньому дитинстві вони щирі й відверті, то пізніше починають добирати слова, утрачають здатність ставити особисті запитання малознайомим людям. Приходить розуміння того, що є запитання, від яких краще утриматися, бо люди все одно не скажуть правди. Іноді нам простіше самим набити ґулю, аніж порадитися з кимось.

Правильні запитання, які ми ставимо собі та іншим, змінюють наше життя на краще. Чому я спілкуюся із цими людьми? Чому ходжу до цієї Церкви? Чи цього очікує від мене Господь?

Іноді нас лякає відповідь, яку ми можемо почути від Бога. Однак саме правдиві відповіді здатні змінити якість нашого життя, пробудити нас від духовного сну. Як ви вважаєте, на які запитання християнинові найскладніше дати відповідь? Скажу з власного досвіду: на ті, що стосуються мого характеру, на запитання, що викривають зіпсутість і гріховність мого серця.

Серед людей, які оточували Христа під час Його земного служіння, можна виокремити кілька груп. Перша – це Його учні. Про що вони думали, спілкуючись із Ісусом? Якби ви хоча б на добу опинилися в присутності Того, Хто створив вас і має безмежні знання, про що б ви Його запитали? У Біблії ми читаємо, що учнів Христа непокоїло, хто з них буде головним у Його Царстві. Ісус зробив усе, щоб вони зрозуміли Його місію в цьому світі як Месії. Однак думки учнів були зосереджені на власному кар'єрному зростанні. Спасителеві довелося докласти чималих зусиль, аби перетворити цих чоловіків на апостолів, які пізніше своїм свідченням охоплюють увесь світ.

Другу групу становили книжники, фарисеї та садукеї – духовні керівники ізраїльського народу. Деякі з них

входили до складу Синедріону, були духовними лідерами синагоги, тлумачили Закон. З якими запитаннями ці люди приходили до Ісуса? Біблія говорить, що переважно це були лукаві запитання, які мали на меті відшукати в Христі щось, про що можна було донести на Ісуса римлянам. Ці люди знали пророцтва Святого Письма напам'ять, але коли Месія прийшов у наш світ, вони не чекали на Нього. Тож керівники тогочасної Церкви так і не скористалися можливістю поговорити з Ісусом про те, що насправді було важливим.

Третю групу становили прості люди, які ходили за Ісусом. Що мотивувало їх до цього? У когось було багато вільного часу, хтось хотів побачити чергове чудо, хтось прагнув скуштувати риби та хліба. Далеко не всі вони скористалися можливістю поставити Богові запитання, які могли б змінити їхнє життя.

Однак була ще одна група. До неї увійшли люди, яким удалося отримати від Христа найбільше за найкоротший проміжок часу. Цікаво, що вони приходили до Нього не просто заради того, щоб поставити запитання. Вони приходили зі своїми потребами. У Євангелії читаємо історію про жінку, яка 12 років страждала від кровотечі. Вона витратила на лікарів увесь свій статок і майже зневірилася в можливості зцілення. Та раптом нещасна почула про мандрівного Вчителя, Котрий зцілює хворих. Надія зажеврила в її серці. Під впливом Духа Святого в неї з'явилася думка піти й доторкнутися до одягу Христа, щоб отримати зцілення. Це був крик про допомогу, крок віри. І попри всі перешкоди мрія жінки здійснилася: вона була uzдоровлена.

Диво сталося й у житті сліпця, що «сидів при дорозі й жебрав». Коли повз нього проходив Ісус, той почав благати Його про допомогу. Сліпець зрозумів, що потрібно діяти тут і тепер, бо іншої нагоди може не бути. Почувши його зойк, Ісус зцілив сліпого.

Одного разу до Христа прийшов римський сотник, благаючи зцілити його хворого слугу. Ісус погодився прийти в його дім, однак сотник не вважав себе достойним приймати такого великого Гостя, тому просив Учителя сказати лиш слово, щоб слуга став здоровим. Цей язичник, на відміну від багатьох юдеїв, зрозумів, що Слово Боже творче, воно має силу оздоровлювати навіть на відстані. Сотник отримав те, про що просив: Ісус зцілив його слугу. Пізніше Христос скаже своїм учням: **«Запевняю вас: ні в кого в Ізраїлі не знайшов Я стільки віри» (Матв. 8:10).**

У Євангелії записаний ще один цікавий епізод – розмова Ісуса з Никодимом, представником тогочасного духовенства. У третьому розділі Євангелія від Івана читаємо: **«Був один чоловік із фарисеїв, на ім'я Никодим, старійшина юдейський. Він прийшов до Нього вночі і сказав Йому: Равві, знаємо, що Ти прийшов від Бога як Учитель, бо ніхто не може робити таких чудес, які Ти робиш, коли б Бог не був з ним. У відповідь Ісус сказав йому: Знову й знову запевняю**

тебе: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства!» (Івана 3:1–3). Зауважте: Никодим прямо не запитав Христа про те, що потрібно, аби потрапити до Царства Божого, однак Ісус, читаючи його потаємні думки, дає відповідь на запитання, яке його насправді бентежить. Христос бачив порожнечу в душі цього шанованого в суспільстві чоловіка. І цієї порожнечі не могли заповнити повага та честі людей. На це був здатен лише Бог, і Він охоче це зробив.

Наш розум має бути зосереджений на пошуку Господа та спілкуванні з Ним. Трагедія духовенства того часу, а часто й нас із вами полягає в тому, що ми не розуміємо, як саме змінити свій характер, змінити те, що закладено в наших генах і керує нами: **«Як може людина, будучи старою, народитися? Чи може вона вдруге увійти в утробу своєї матері й народитися?» (Івана 3:4).** Однак відповідь Ісуса незмінна: **«Знову й знову запевняю тебе: коли хто не народиться від води й Духа, не може увійти до Божого Царства!» (Івана 3:5).** Господь може змінити нас, Йому потрібен лише наш дозвіл.

Сьогодні в наше життя закрадається формалізм, свята й обряди, якими ми прагнемо замінити живі взаємини з Христом. Однак Йому потрібно не це. Зламаний дух – ось жертва, яка буде прийнята Богом, бо саме так ми засвідчуємо перед Ним власну безпорадність. Ісус говорить: **«Я – двері! Якщо хто Мною увійде, то буде спасений; він увійде і вийде, і знайде пасовисько... Я ж прийшов, щоб ви мали життя і щоб надміру мали. Я – Пастир добрий! Пастир добрий кладе Свою душу за овець» (Івана 10:9–11).** Господь

застерігає нас від лихих людей, що говорять оманливі слова. Не дозволяймо нікому посісти місце Ісуса в нашому серці. Шукаймо народження згори.

Будь-якої миті ми можемо прийти зі своїми потребами до Христа. Часто в житті буває, що не завжди на всі свої запитання християнин одразу отримує відповідь. Часом ми нають роки. Іноді запитання «чому» наскрізною лінією проходить через усе наше життя. Однак попри це сьогодні Господь радить нам прийти до Нього не з образою чи лукавством, а зі щирим та впокореним серцем. Ми живемо напередодні Другого приходу Христа. Саме зараз час у молитві відверто розповісти Йому про те, що нас бентежить, про гріх, який нам не вдається самотійно здолати. Просіть за свої сім'ї, за батьків і дітей – і ви будете почуті.



Сьогодні ми маємо достатньо знань, щоб відповідати на запитання тих, хто шукає Бога. Однак найкращою проповіддю було й залишається наше життя: наші щасливі сім'ї, стосунки, упевненість у завтрашньому дні. Коли увесь світ, затамувавши подих, очікує, що буде завтра, у нас є спокій і впевненість у Христі, надія на вічне життя. Саме вона спонукає людей іти до Бога, Котрий може наповнити наші серця непохитним миром.



Складна це досить річ – минулий вік судити, Не завжди варто тут рубати з-за плеча. Хай кожен рік життя і кожен день прожитий Нас обережності й розважності навча.

Максим Рильський

НОВИЙ РІК

Скрізь виблискує сніг, чистотою дороги встеляє... Ми з нової сторінки цей рік розпочнемо писати. Бог прожити його для добра нас усіх закликає, Щоб, пройшовши свій шлях, про розтрачений час не зітхати.

На помилки минулих років більше не оглядайтесь І пробачте собі усе те, що простив вам Господь. У цім році новім виправлять помилки намагайтесь, Хай оновлений дух ваш підкорює немічну плоть.

І нехай сатана вже над душами влади не має. Протистаньте йому Божим Словом – і піде від вас. Хай Господня любов в кожному серці вогнем запалає, Щоб і інші до Бога приходили, бачачи нас.

На нові починання Бог нас хоче благословити, На безмежну любов до всіх ближніх і добрі діла. Тож давайте ми спробуєм рік цей новий так прожити, Щоб зробити найменше гріхів і найбільше добра...

Бог дерева зодів у казковий посріблений іній, І, здається, торкнешся – вони задзвенять, мов кришталі. Вся природа засяє зимової казки промінням. Я щаслива злітаю в молитві в небесну даль.

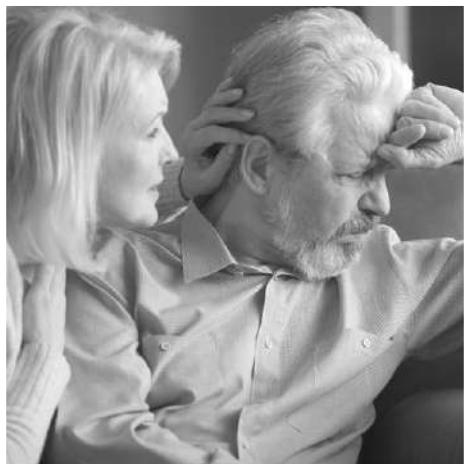
А. Панчук



КОРОЛЕВА ДОБРОЧИННОСТЕЙ ПЛІД ДУХА: ЛЮБОВ

ЛЮБИТИ – ЦЕ ПРОЩАТИ

Біблія говорить: **«Хто провину покриває, той любові шукає; хто ж її згадує в розмові, той друзів розділяє» (Прип. 17:9).** Іноді ми кажемо: «Він так образив мене, що я не можу йому пробачити!» Справді, слова можуть ранили гірше, ніж стріла чи ніж. Та якщо ми глибше проаналізуємо ситуацію, то зрозуміємо, що рани серця насправді нам завдають не кривдники, а ми самі. Наш приятель поранив нас один раз, а ми шматуємо власне серце десятки разів, нескінченно прокручуючи знову й знову цю ситуацію в думках. То хто ж насправді завдав нам безліч ран? Ми самі. Тільки любов спроможна по-справжньому прощати. Вона забирає жало помсти: пробачає, намагається забути й не згадувати. Є закон підтримання стосунків. І він звучить так: «Непростимих помилок припускається тільки той, кого ми більше не любимо». Окрім того, у безупинно киплячий казан муха не влетить. Тому доки люди люблять, доти вони прощають! Справжня любов подібна до океану, який ніколи не замерзає.



В одній шахтарській сім'ї під час вечери сталася сварка, котра переросла в гнів та образи. Зранку чоловік підійшов до дружини й попросив: «Помиримося, бо я вирушаю на зміну». Та у відповідь почув: «Ні! Я тобі ніколи не пробачу! Іди геть з-перед моїх очей!

Ненавиджу тебе!» «Нічого, – подумав він, – заспокоїться жінка, тоді й поговоримо. Попереду ще багато часу!» Та він і не знав, що більше її не побачить. 24 травня 2007 року на шахті «Ювілейна» в Кемеровській області спалахнув метан. Загибло 38 шахтарів, серед яких і він. Коли знівечені тіла підняли нагору, земля здригнулася від ридань. Лише одна молода жінка шепотіла щось незрозуміле над бездиханним тілом свого чоловіка. Її уста промовляли ледь чутні слова: «Розплющ очі, любий, хоча б на мить... Скажи тільки одне слово, що ти мене прощаєш...» Ми відкладаємо добро, а потім на могилі плачемо й запізнило зізнаємося у вічному коханні. За життя рідним дістаються від нас колючки, а на могилу ми несемо троянди. Даруйте квіти зараз, доки ваші близькі можуть побачити їхню красу, відчути їхній аромат і сказати чарівні слова: «Дякую... Я так тебе люблю!»

ЛЮБИТИ – ЦЕ СЛУЖИТИ

У премудрого Соломона є дивні на перший погляд слова: **«Краще відкритий докір, аніж прихована любов» (Прип. 27:5).** Докір – це неприємно. Як він може бути кращий за любов? Словосполучення «прихована любов» в оригіналі звучить як *сатар* – щось ретельно заховане. Мається на увазі, що близька людина може й не здогадуватися, що ми її любимо. Плід Духа – любов – не живе десь глибоко в серці, а виявляється в щоденних справах. Нехай наші близькі – дружини та чоловіки, батьки та діти – частіше чують, як ми їх любимо, а ще важливіше – відчувають це.

Любов – це мова неба, яка не потребує тлумачення; мова, яку неписьменні розуміють, німі можуть нею говорити, глухі чують, а сліпі бачать. Людина та сім'я, що випромінюють любов, найкраще свідчать про Бога. Ісус сказав: **«Із того всі пізнають, що ви Мої учні, якщо будете**

мати любов поміж собою» (Івана 13:35). Любов – це ключ, яким можна відкрити світ для Христа. Тому єдиний засіб донести істину – це говорити її з любов'ю. Про це апостол Павло пише так: **«А щоб ми були правдомовними в любові» (Ефес. 4:15).** Де немає любові, там немає й Бога; а де немає Бога, там немає й істини. Християнин без любові – лжехристиянин, і християнство без любові – лжехристиянство. Для переконання в істині, каже апостол, недостатньо просто аргументів, потрібні щонайменше три складові: істина, логіка та любов.

Коли плід Духа – *аґапе* – наповнить серце, тоді не треба буде змушувати себе свідчити про Христа. Кого людина любить, про того й безупинно говорить. Тому якщо серцем любиш Бога, то вустами свідчитимеш про Нього, а вчинками – прославлятимеш Його. Божий пророк Єремія описує: **«І я сказав: Не буду Його згадувати, і не буду вже Ім'ям Його говорити! І стало це в серці моїм, як вогонь той палючий, замкнений у костях моїх, і я змучився стримувати його і не міг!» (Єрем. 20:9).** І ми не зможемо...

Звідки ж узяти таку любов, якщо відчуваєш, що її в серці немає? Ісус говорить: **«Оце заповідь Моя: щоб любили один одного, як Я полюбив вас» (Івана 15:12).** Щовечора розмірковують над тим, скільки любові Бог сьогодні виявив до вас, і просить Його щиро в молитві: «Допоможи мені, Господи, своїм життям засвідчувати Твою любов іншим людям». Христос помер за увесь світ, і Він чекає, щоб ми дивилися на цей світ Його очима, а це – очі Божої любові. Через Христа в кожній людині очима віри ми побачимо те, за що її можна любити. І навіть якщо це людина знівечена гріхом, ми знаємо, що той, хто найменше заслуговує любові, найбільше її потребує.

Безумовна любов *аґапе*, надійно вкорінена в серці, має значення не тільки для вічності. Вона здатна вже сьогодні дати благо тому, хто її має. Як писав Блез Паскаль: «Людина любить не тому, що це вигідно, а тому, що в самій любові знаходить щастя!» Завдяки любові життя набуває глибокого сенсу.

Саме любов робить тіло християнина здоровим, душу – щасливою, розум – вільним, волю – розсудливою, мислення – позитивним, почуття – добрими, совість – чистою, уяву – духовною, усього християнина – світлим, задоволеним, святим і блаженним. Плід любові робить нашу юність духовно сильною, зрілий вік – духовно активним, старість – ревною, а смерть – тріумфальною!

Бережіть плід Духа – любов *аґапе* – як найцінніший діамант!

Ігор Корещук,
доктор богослов'я

ХТО МИ?



Справжні християни не втручаються в чужі справи. Вони не запитують про те, що їх не стосується, і не намагаються дізнатися подробиці приватного життя інших людей. Їм не притаманна надмірна цікавість, вони «не заходять на територію душі» близької людини, а чужої – і поготів, і не прагнуть вивідати її секрети, розуміючи, що це не тільки забере в них дорогий час і не принесе їм жодної користі, а й ляже на їхні плечі важким тягарем гріха.

Християни не люблять обговорювати інших і пліткувати, а також уникають непотрібного марнослів'я, тому що Бог засуджує плітки, беззмістовні розмови, втручання в чужі справи, нетактовне порушення меж іншої людини. **«Не бракує гріха в багатомовності, а хто стримує губи свої, той розумний» (Прип. 10:19).**

Християни живуть і працюють заради Всевишнього Бога, несучи Його послання людям. Вони пропагують біблійні цінності й звеличують Слово Боже на Землі. Їхнє життя – це поклоніння Всемогутньому Богові. Чи може людина, посвячена цій важливій і шляхетній справі, витрачати час на такі марні й гріховні заняття, як пересуди, плітки та обговорення чужого життя?

«Уста праведного висловлюють мудрість, – його язик проголошує справедливість» (Псал. 37:30, сучасний переклад).

Щоразу, дозволяючи собі дратуватися, ви показуєте своїми словами, що не маєте тієї віри, яка діє любов'ю й освячує душу.

Пробачити – означає відмовитися від права поранити когось у відповідь.

Джон Бівер



НЕБЕСНИЙ НАВІГАТОР



Надійні оператори
Працюють там і тут:
Небесним навігатором
Прокладено маршрут.

В далеку Палестину
Чіткий на карті шлях:
Деся там живе Дитина,
Народжена в зірках,

Що світлою зорею
Упала між людей,
Осявши Собою
Пітьму земних ночей.



Ішли зі Сходу впевнено
Схвильовані мужі.
Локатори увімкнені
В небесній мережі.

І ось той пункт призначення –
Зоря не підвела.
Схвильоване побачення
В будинку край села.

...Століття розпорошили
Події й імена,
Нові дороги множили
В нових чийхось снах.

Та напрям цей в історії
Незмінний на віки:
З твоєї території
Через сніги й піски

До тихого обійстя
У пункті «Віфлеєм».
Численні перехрестя
Із вітром та дощем

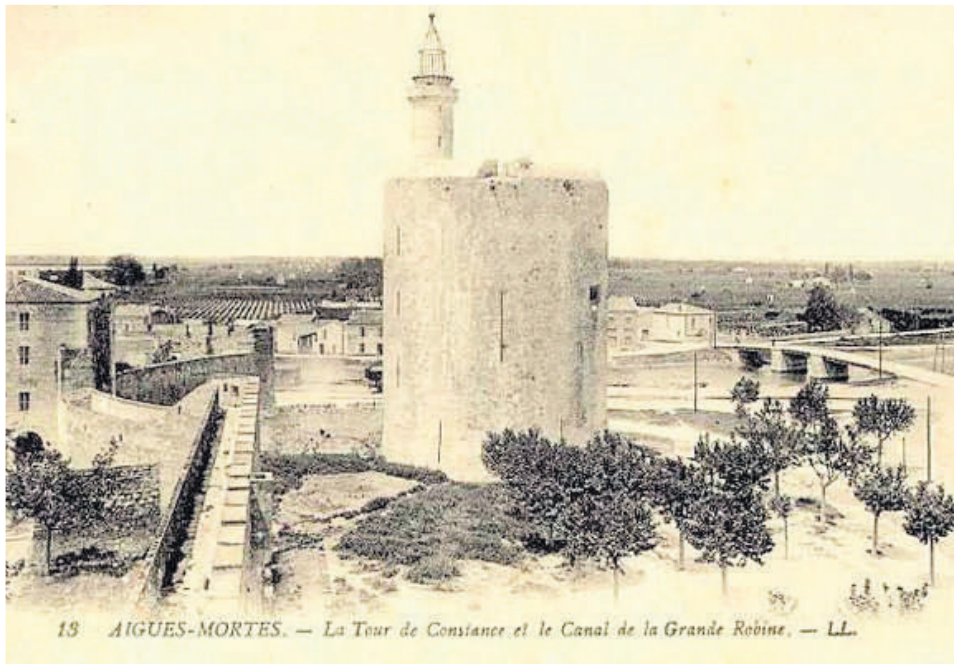
Не зіб'ють, як прокладений
Маршрут по тій зорі,
Якщо твій пункт призначення –
У тихому дворі.

В дворі, де на соломі
Родився Цар царів,
Де Бог завів розмову
З гурточком вівчарів.

На карті неба й досі
Не гасне той маяк.
Не збийся у дорозі,
Не загуби той знак!



Юрій Вавринюк



13 AIGUES-MORTES. — La Tour de Constance et le Canal de la Grande Robine. — LL.

ЯК ЗБЕРЕГТИ ВІРНІСТЬ БОГОВІ?

Водин зі звичайних днів 1730 року королівські наймані солдати постукали у двері маленького будиночка у Франції: «Тут живе Марія Дюрант?»

Відчинила 18-річна дівчина. Вона була дочкою гугенотського пастора П'єра Дюранта, якого ув'язнили кілька днів тому. Дівчина була знана своєю щирою вірою, але на той час це вважали загрозою для суспільства. Марію заарештували й відправили до тюрмної вежі Констанца.

Людині XXI століття складно уявити страшні умови ув'язнення:

башта без скла у віконних проїмах, їжа, яку неможливо споживати, відсутнє джерело тепла. Заарештовані спали на соломі та голій підлозі. Окрім того, вони постійно страждали від тюрмних щурів. Час від часу приходив священник і переконував Марію зректися віри, стати вільною, створити сім'ю, народити дітей. Проте Марія знала Того, Кому була вірна. Ісус Христос і Його Слово були для неї єдиним авторитетом.

Дівчина почала доглядати за іншими в'язнями, заарештованими не через віросповідання. Марія навчала їх співати християнських гімнів і молитися, цитувала напам'ять вірші, допомагала хворим, писала за них листи. У тому похмурому місці вона стала для них

променем життя й ангелом-охранцем. Протягом майже 38 років ув'язнення Марія листувалася з пасторами та представниками протестантських церков Європи.

У 1767 році Марію нарешті звільнили. Згорблена жінка, що вийшла з в'язниці у віці 56 років, не мала нічого спільного з тією 18-річною дівчиною, яку заарештували. Незмінними залишилися тільки її осяйні очі. Марія прожила ще 9 років за підтримки церкви Амстердама. На одному з гранітних блоків тюрмної вежі Констанца можна побачити слово, надряпане ножицями: «Мужайтесь». Це символ мужності, що підтримував віру Марії Дюрант у роки її ув'язнення.

Дорогий друже, чи часто в тебе виникає відчуття, ніби ти забутий Богом? Тому що життя складається далеко не так, як хотілося... Згадай про Марію Дюрант, про її осяйні очі, про її незмінну віру, яку не зміг загасити навіть морок 38-річного ув'язнення. Згадай і подумай, чи виправдано те, що світло у твоїх очах так швидко гасне.

Ми повинні читати Біблію не лише для того, щоб отримати інформацію. У Біблії ми зустрічаємося з Богом: дізнаємося, який Він, що вже зробив і що ще зробить для нас у майбутньому.

Геральд А. Клінгбейл

КНИГА – НАЙКРАЩИЙ УЧИТЕЛЬ

- Читаючи авторів, які добре пишуть, звикаєш добре говорити.

- Культура – це не кількість прочитаних книжок, а кількість тих, які ти зрозумів.

- Люди, які читають книги, завжди керуватимуть тими, хто дивиться телевізор.

- Книга завжди краща за фільм, тому що в уяві читача немає обмежень для спецефектів.

- Люди поділяються на дві категорії: ті, хто читає книги, і ті, хто слухає тих, які читають.

- Як із копійок складаються гривні, так і з крупинок прочитаного складається знання.

- Читання для розуму – це як фізичні вправи для тіла.

- Є тільки одне, гірше, ніж не читати книги останні 90 днів, – це не читати їх останні 90 днів і думати, що нічого не сталося (Джим Рон).

- Є гірші злочини, ніж спалювати книжки. Це не читати їх (Рей Бредбері).

- Щоб стати розумним, достатньо прочитати 10 книг, але щоб знайти їх, потрібно прочитати тисячі.

- Книги – кораблі думки, які мандрують на хвилях часу та дбайливо несуть свій дорогий цінний вантаж від покоління до покоління (Френсіс Бекон).

- Пам'ятайте: те, що ви читаєте, визначає вашу сутність (Джим Рон).

- Довіряй книгам, вони найближчі. Вони мовчать, коли потрібно, і говорять, відкриваючи перед тобою світ.

- Хороша книга схожа на айсберг, сім восьмих якого приховані під водою (Ернест Хемінгуей).

- Потрібно бути достатньо освіченою людиною, щоб знати, чого не потрібно читати.





ТВ-програма на ГРУДЕНЬ

HOPE.UA

СЧАСТЛИВОЙ СУББОТЫ

3 12
листопада

щоп'ятниці

О 19:00



НЕДІЛЯ

07:00 Є проблема
07:30 Біблія продовжує говорити
08:00 Біблія: чорним по білому
08:45 Заметки пастора
09:00 Детонация
09:30 Джем
10:30 5 хвилин для змін
10:40 Малюваки City Life
11:00 Консультації з Оленою Яковенко
12:00 Богослужіння
13:00 Так промовляє Біблія
13:45 Документальний фільм
14:45 Диванчик
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Может ли так случиться (сурдо)
16:00 Палата питань
16:20 Мозаїка батьківства
16:40 На перехресті
16:55 5 хвилин для змін
17:00 Малюваки
17:20 2Я – одне життя
18:10 Помоліться за мене
18:40 Богослужіння у Львові
19:10 Інша сторона
19:50 Філософський камінь
20:10 Рожеві окуляри
20:30 Вісті надії: тиждень
21:00 КоМарко
21:10 В контексті
22:10 Счастье вопреки всему
23:00 Непростое состояние
23:30 ...є Любов

ПОНЕДІЛОК

07:00 Ранок надії
09:00 В контексті
10:00 Ранок надії
12:00 Вісті надії: тиждень
12:30 Рожеві окуляри
12:50 Філософський камінь
13:15 Диванчик
13:30 5 хвилин для змін
13:40 Мессия: объективные доказательства
14:10 Палата питань
14:30 Детонация
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:35 На перехресті (сурдо)
15:45 Сложных текстов нет (сурдо)
16:00 Заметки пастора
16:20 Непростое состояние
16:50 5 хвилин для змін
17:00 Малюваки
17:20 А что, если да?
18:20 Є проблема
18:50 Мозаїка батьківства
19:10 Джем
20:10 На перехресті
20:30 Может ли так случиться

21:00 КоМарко
21:15 Біблія: чорним по білому
22:00 Сложных текстов нет
22:20 Живой Бог
22:50 Богослужіння у Львові
23:20 Вопрос доктору
23:23 Вопрос доктору
23:30 Музична скринька

ВІВТОРОК

07:00 Ранок надії
09:00 Документальний фільм
10:00 Ранок надії
12:00 Є проблема
12:30 Консультації з Оленою Яковенко
13:30 Біблія: чорним по білому
14:20 Дорогами християнства
14:50 5 хвилин для змін
15:00 Детонация (жестовой мовой)
15:30 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Сложных текстов нет
16:15 Інша сторона
17:00 Малюваки
17:20 Філософський камінь
17:40 Так промовляє Біблія
18:25 На перехресті
18:40 Рожеві окуляри
19:00 Помоліться за мене
20:00 Детонация
20:30 Палата питань
20:50 5 хвилин для змін
21:00 КоМарко
21:15 Диванчик
21:30 Вопрос доктору
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 Заметки пастора
22:20 Под абажуром
22:40 Мессия: объективные доказательства
23:10 2Я – одне життя

СЕРЕДА

07:00 Ранок надії
09:00 Помоліться за мене
10:00 Ранок надії
12:00 Мессия: объективные доказательства
12:30 Может ли так случиться
13:00 Сложных текстов нет
13:15 Інша сторона
14:00 В контексті
15:00 Мессия: объективные доказательства (сурдо)
15:30 Непростое состояние (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому

16:40 Малюваки City Life
17:00 Малюваки
17:20 Вісті надії: тиждень
17:50 Біблія продовжує говорити
18:20 Дорогами християнства
18:50 2Я – одне життя
19:45 Диванчик
20:00 Консультації з Оленою Яковенко
21:00 КоМарко
21:15 Філософський камінь
21:40 ...є Любов
22:10 Документальний фільм
23:10 Заметки пастора
23:30 Живой Бог

ЧЕТВЕР

07:00 Ранок надії
09:00 2Я – одне життя
09:50 5 хвилин для змін
10:00 Ранок надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Документальний фільм
13:30 Консультації з Оленою Яковенко
14:30 Біблія продовжує говорити
15:00 Біблія: чорним по білому (сурдо)
15:40 Мозаїка батьківства (сурдо)
16:00 Богослужіння
17:00 Малюваки
17:20 Мессия: объективные доказательства
17:50 5 хвилин для змін
18:00 Палата питань
18:20 Малюваки City Life
18:40 Сложных текстов нет
19:00 Помоліться за мене
19:30 Так промовляє Біблія
20:15 Є проблема
20:45 На перехресті
21:00 КоМарко
21:15 Может ли так случиться
21:45 На перехресті
22:00 Непростое состояние
22:30 Детонация
23:00 А что, если да?

П'ЯТНИЦЯ

07:00 Ранок надії
09:00 Помоліться за мене
09:30 Вісті надії: тиждень
10:00 Ранок надії
12:00 А что, если да?
13:00 Малюваки City Life
13:20 Палата питань

13:40 Музична скринька
14:10 Рожеві окуляри
14:30 Є проблема
15:00 ...є Любов (сурдо)
15:30 Так промовляє Біблія (сурдо)
16:00 Может ли так случиться
16:30 Детонация
17:00 КоМарко
17:20 Дорогами християнства
17:50 Диванчик
18:10 Непростое состояние
18:40 Філософський камінь
19:00 Счастливой субботы
19:45 На перехресті
20:00 В контексті
21:00 КоМарко
21:10 Заметки пастора
21:30 Біблія продовжує говорити
22:00 Богослужіння
23:15 Так промовляє Біблія

СУБОТА

07:05 5 хвилин для змін
07:15 Консультації з Оленою Яковенко
08:15 На перехресті
08:30 Счастливой субботы
09:15 Так промовляє Біблія
10:00 В контексті
11:00 Мессия: объективные доказательства
11:30 Богослужіння
12:30 Заметки пастора
12:45 Диванчик
13:00 Помоліться за мене
14:00 А что, если да?
15:00 Богослужіння (сурдо)
15:45 На перехресті (сурдо)
16:00 Біблія: чорним по білому
16:45 Філософський камінь
17:00 Малюваки
17:20 Непростое состояние
17:50 Інша сторона
18:30 Может ли так случиться
19:00 Музична скринька
19:30 Біблія продовжує говорити
20:00 Документальний фільм
21:00 КоМарко
21:15 Дорогами християнства
21:45 Рожеві окуляри
22:05 5 хвилин для змін
22:15 Счастливой субботы
23:00 Джем



НАДІЯ
ТЕЛЕКАНАЛ

НА СПУТНИКУ
ASTRA 4A

У КАБ. МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

НА МОБ. ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції

contact@hope.ua
а/с 36, Київ -71,
04071 Україна

contact-hope



Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті
BIBLE.UA



«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
з кожним роком стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія – це Сло-
во живого Бога, займаються актив-
ною благодійною діяльністю, при-
діляють багато уваги фізичному та
духовному здоров'ю. Чому ж вони
називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ – 71, 04071, Україна



ЯК ЗНАТИ, КОЛИ ГОВОРИТИ «НІ»?



Як зрозуміти, що в конкретній ситуації я правильно сказав «ні»? Не знаю, як у вас, а в мене часом бувають гострі сумніви: а раптом я помилився? Проте є місце у Святому Письмі, яке дуже мене підбадьорює й дає сили: *«Мудрість розумного – то розуміння дороги своєї...»* (Прип. 14:8).

Я багато розмірковую й молюся про те, що маю робити, чи на правильному я шляху. Проте коли знаходжу відповідь, я не марную часу на сумніви.

У мене є мета, покликання, бажання служити й розуміння, як я можу цього досягти. Якщо в майбутньому я хочу стати служителем, то один з необхідних кроків, які потрібно зробити тепер, – це здобути відповідну освіту.

Я знаю свій шлях. Недосконало, але бачу до наступного повороту в світі фар. А далі знову молитимуся й шукатиму мудрості згори. І тому зараз я кажу «ні» всьому, що мене може відволікти, спровокувати й нашкодити.

Я щиро бажаю, щоб кожен знав свій шлях перед Богом і йшов за Ним. Уміти говорити «ні» — одна з ключових навичок. Це слово, здавалося б, зодягнене в заперечення, допоможе нам побачити й оцінити його переваги в майбутньому!



ОЧИМА БОЛЮ

Досліджуючи долі людей, можна зауважити цікаву особливість. Кожен у житті стикається з болем, із цим нічого не вдієш. Тільки одні в цей період відновлюються, і біль перетворюється на добро, а інші, відчуваючи страх перед подоланням болю, процесом проходження через нього та можливістю його повторення, живуть і далі в отруєному стані.

Так людина починає на все дивитися очима свого болю. Здається, ніби все гаразд, але всередині кипить, обурюється, сповнена гіркоти, ненависті та непростощення. Ось чому в Біблії

читаємо: *«Серце радісне добре лікує, а пригноблений дух сушить кості»* (Прип. 17:22).

Такий стан не приносить радості, він болісний, заразливий і смертельно небезпечний! Безглуздо самому пити отруту й очікувати, що погано стане ближньому. Кому людина завдає найбільше шкоди? Собі та своєму здоров'ю! *«Бо де заздрість та чвари, там безладдя і всяке лихе діло»* (Якова 3:16).

Що робити, якщо ви зрозуміли, що перебуваєте в отруєному стані, що не минає роками? По-перше, зрозуміти причину. З'ясувати, що послугувало початком і досі підживлює біль. По-друге, знайти час і тихе місце для того, щоб усе проаналізувати.

Чому я так думаю, реагую, говорю й вірю в це? Окрім вас, цього ніхто не зробить і не може бути так у цьому зацікавлений, як ви самі. Це ваше життя!

По-третє, не звинувачувати Бога, людей, обставини, батьків, диявола. Зрозумійте: це марнування часу, гнійна рана не загоїться доти, доки не буде проведена операція з видалення причини інфекції.

Якщо ви відчуваєте, що слабкі проти болю, попросіть у молитві: *«Уздоров мене, Господи, і буду вздоровлений я, спаси Ти мене, і я буду спасений, – бо Ти слава моя!»* (Єрем. 17:14). Якщо ви будете рішучими та невідступними, усе вдасться! *«Кінець діла ліпший від початку його; ліпший терпеливий від чванькуватого!»* (Екл. 7:8).



НЕ ТІ ПІДКОВИ



Однією з причин поразки Наполеона в Росії 200 років тому була люта зима. Проблема полягала в тому, що коні його армії мали літні підкови. Коли настала зима, вони ковзали по крижаних дорогах і не могли тягти вози з харчами. Неспроможність коней забезпечити армію постійним постачанням продовольства призвела до того, що із 400 тисяч солдатів залишилося тільки 10 тисяч.

«Маленька» помилка – катастрофічний результат. Одне маленьке слово, сказане нами, може зруйнувати чинись кар'єру чи навіть долю. Цар Давид убачав зв'язок між шануванням Бога та приборканням свого язика: *«Страху Господнього я вас навчу!.. Свого язика бережи від лихого, а уста свої – від говорення підступу»* (Псал. 34:12, 14). Тож нехай допоможе нам Господь щодня дотримуватися цієї настанови.



ХІБА ДЛЯ МЕНЕ ЩЕ Є НАДІЯ?



На початку мого пасторського служіння Господь дозволив мені пережити дивовижний досвід. Річ у тім, що старшим дияконом у довіреній мені громаді уже багато років був таємний співробітник КДБ.

Поводився він украй зухвало, вважав себе повноправним господарем. Ніхто з попередніх служителів не зміг протриматися на цьому місці більш ніж півтора року. Щойно пастор відмовлявся виконувати вимоги співробітника КДБ, той здійснював один телефонний дзвінок, після чого пастора усували від роботи, переводили на інше місце служіння, а то й зовсім арештовували. Цей чоловік міг узяти гроші із церковної каси й купити собі додому меблі. І ніхто не наважувався йому суперечити. Щоразу, коли члени церкви намагалися обрати старшим дияконом когось іншого, приходила міліція й опечатувала молитовний будинок. «Якщо хочете повернути собі приміщення, наша людина має залишатися на колишній посаді», – заявляли «вартові порядку».

Коли мене призначили служителем цієї громади, він підійшов до мене й сказав: «Я тут бог. Якщо робитимеш, що я скажу, тобі гарантоване спокійне життя, якщо ж чинитимеш опір, потрапиш до в'язниці. Навіть не намагайся мені суперечити». Я ж відповів: «Я слуга Божий і не можу слухати вас більше, ніж Бога». Почервонівши від люті, він пообіцяв, що мене усунуть від служіння. Повернувшись додому,

я вирішив розпочати боротьбу: щодня дві години я молився за громаду й одну годину – за цю людину. Зізнаюся: останнє давалося вкрай нелегко, я буквально ненавидів його.

Своїми переживаннями я поділився з дружиною, на що вона відповіла мені, що якщо так, то мені краще облишити служіння, оскільки Бог закликає мене любити ворогів, а не друзів. Я спробував заперечити, мовляв, цю людину неможливо любити. Проте дружина сказала, що любити Божу дитину – це найкращий подарунок, який ми можемо зробити Богові. Отже, я почав молитися за цього чоловіка, називаючи його ім'я та прізвище. Однак дружина сказала, що цього недостатньо, я маю молитися за нього молитвою Мойсея, який згоден був, щоб Господь згладив його ім'я з Книги життя, аби тільки ізраїльтяни були помилувані, а Ісус узагалі помер за Своїх мучителів. «Але ж я не Мойсей», – намагався заперечити я. «Якщо ти не готовий жертвувати собою, ти не можеш бути пастором», – наполягала моя дружина.



Її слова змусили мене замислитися. Того вечора в молитві я зі сльозами благав Бога зробити мене схожим на Нього. Я просив, щоб Ісус спас цього співробітника КДБ для вічності, навіть якщо мені доведеться позбутися всього. Ця молитва дала мені нелегко, однак, піднявшись із колін, я відчув у серці мир Божий, що перевищує всяке розуміння.

Тоді в мене виникло бажання відвідати кожного члена моєї громади. Я просив їх молитися за цього чоловіка, а не вигадувати спосіб, як його позбутися.

– Ми намагалися, але доки він серед нас, нічого не змінити, – чув я у відповідь.

– Ви не молилися за нього, ви молилися проти нього.

– Так, і це нормально.

– Ні, ви повинні від щирого серця молитися за цього чоловіка, і тоді ви справді чинитимете по-християнськи. Моліться за нього, як за власних дітей, якщо б вони потрапили в автокатастрофу.

– Ти жартуєш? – запитували члени церкви.

– Ні, якщо ви не пообіцяєте мені робити це щодня, телефонуйте в конференцію й просіть призначити вам нового пастора. Ми не зможемо нічого змінити, доки не змінимося самі. Якщо Ісус прийде цієї ночі, чи готові ви зустріти Його?

– Так, – відповідали вони.

– Чому ви так упевнені в цьому?

– Ми ходимо до Церкви, молимося, ми діти Авраама.

– Не обманюйтеся: якщо ви не здатні любити ворогів, ви ще не готові зустріти Христа.

Я кинув їм виклик, закликавши почати по-справжньому молитися за цього чоловіка або закрити церкву й більше не називати себе християнами, бо це неправда.

Коли в нашій громаді почалися вибори, члени церкви сказали мені, що, незважаючи на тиск із боку спецслужб, вони більше не оберуть його старшим дияконом. Водночас обіцяли молитися за нього. Коли чоловік дізнався про це, він підвівся зі свого місця й, указуючи пальцем на мене, закричав, що сьогодні ж я втрачу роботу. Однак після цих слів він несподівано впав на підлогу. Ми викликали швидку. Лікарі сказали, що в нього інфаркт. За кілька днів його виписали з лікарні, посилаючи на те, що вже нічого не можна зробити. Я прийшов відвідати його. Побачивши мене, він щось прошепотів. Я підійшов ближче й почув такі слова:

– Як думаєш, для мене ще є надія? Адже за своє життя я вчинив стільки зла.

– Не хочеться тобі це говорити, але навіть для тебе ще є надія. Давид і Урія будуть сусідами на небі. Розбійник, розп'ятий на хресті, теж буде там, бо всі вони розкаялися. Це незаслужена милість Бога щодо грішника, благодать. І для тебе ще є надія, адже Дух Святий працює у твоєму серці, він намагається спасти тебе в останній момент, як розбійника на хресті.

Він запитав:

– Ти молився про те, щоб у мене стався серцевий напад?

– Я молився про твоє спасіння.

– До тебе я не зустрічав жодного пастора, який би щиро молився за мене.

Я ледь не сказав йому, що цим він зобов'язаний моїй дружині.

Потім він запитав:

– Що мені треба зробити, щоб спастися?

– Покаятися у своїх гріхах і вірити, що ти прощений. Тобі не треба заробляти спасіння. Розбійник на хресті помер, перш ніж устиг зробити щось добре, тому тобі, як і йому, потрібно просто повірити.

– Як це?

– Віра – це не електричний імпульс, котрий пронизує все наше тіло так, що це неможливо не помітити. Це рішення довіритися Божественному Слову. Водночас ти можеш до кінця не розуміти, як саме станеться твоє спасіння.

– Невже все так просто?

– Так, дитина здатна зрозуміти це, оскільки вона вірить у те, що чує, а дорослі самі все ускладнюють.

– У мене багато гріхів.

– Скільки?

– Дуже багато.

– Крові Христа достатньо для твого викуплення, тому припини дивитися на свої гріхи. Відтепер тобі потрібно дивитися на Ісуса.

У його очах з'явилися сльози.

Він запитав:

– Мені треба сповідатися?

– Не мені, я не в змозі нести такий тягар.

– Я хочу попросити вибачення в служителів, яких через мене усунули від роботи, а декого навіть ув'язнили.

– Чим я можу допомогти?

І тоді він дав мені номери 27 людей і попросив зателефонувати їм. Я зробив це. Почувши відповідь у слухавці, я пояснював, хто я й від імені кого телефоную. Ці люди заявляли:

– Ні, я не зможу йому пробачити!

– Це тобі потрібне покаєння, а не йому. Він уже спасений, а ти – втрачений.

– Добре, я пробачаю.

І так один за одним.

За шість днів цього чоловіка не стало, але зміни, які відбулися в ньому, стали неабияким свідченням для членів церкви.

Посвячені, щирі молитви здатні досягати Небес, і тоді навколо нас починають відбуватися чудеса!



Павло Гоя

Перевірений рецепт позитивного настрою – бути вдячним Богові тепер: **«За все дякуйте, бо це Божя воля в Ісусі Христі щодо вас» (1 Сол. 5:18)**, – а також бачити добро в майбутньому: **«Світло очей тішить серце» (Прим. 15:30)**.

Навчившись проектувати своє життя за правильними моделями, ми відчуватимемо задоволення від того, що будемо жити, сповнені сенсу.

М. А. Нуньєс



ЧОГО НІКОЛИ НЕ СЛІД РОБИТИ ПІД ЧАС СВАРКИ?



1. Згадувати батьків

З'ясовує стосунки ви, а не батьки. Образа за них засяє так глибоко, що нагадуватиме про себе ще довго. Також не дозволяйте батькам брати участь у ваших сварках. Не перетворюйте конфлікт на ворожнечу Монтеккі та Капулетті (прізвиська двох ворожих сімей із драми Вільяма Шекспіра «Ромео та Джульєтта»).

2. Удаватися до насильства

Намагайтеся апелювати фактами, а не образами або, що ще гірше, стусанами. Не важливо, наскільки ви розгнівані, ніколи не дозволяйте собі та своєму партнерові вдаватися до насильства. По-перше, за це карає закон, по-друге, біль знищить любов між вами.

3. Погрожувати розлученням

Цього не можна робити, особливо якщо це не прийняте рішення, а імпульсивний порив. Це найприкріші слова, які тільки можуть промовити чоловік чи дружина. Повірте: розлучення обов'язково буде, якщо про нього говорити.

4. Іти з дому

Це не кіно, за вами ніхто не бігтиме, якщо ви грюкнете дверима й підете геть. Найкращий спосіб – промовчати на репліки партнера, а коли він заспокоїться, спробувати залагодити конфлікт.



Д. К.



ПРАВИЛО ТРЬОХ ХВИЛИН



Виявляється, є таке важливе правило – правило перших трьох хвилин. Коли батьки в сім'ї починають його виконувати, то це дуже багато змінює в стосунках на краще.

Правило «перших трьох хвилин» полягає в тому, щоб завжди зустрічати дитину з такою величезною радістю, ніби ви зустрічаєте друга, якого не бачили вже багато років. І не важливо, ви повернулися з магазину, у який вибігали по хліб, прийшли додому з роботи чи приїхали з відрядження. Зазвичай усе, чим із вами хоче поділитися

дитина, вона розповідає в перші хвилини зустрічі, саме тому важливо не прогавити цей час.

Ви відразу помітите тих батьків, які інтуїтивно виконують правило перших трьох хвилин. Наприклад, забираючи дитину зі школи чи дитсадка, вони завжди присідають на рівень її очей, обіймають при зустрічі й кажуть, що скучили за нею. Тоді як інші батьки просто беруть дитину за руку, розмовляючи по телефону.

Повертаючись із роботи, відразу звертайте увагу на дитину. Роззувайтеся й біжіть до неї. У вас є кілька хвилин для того, щоб сісти поруч, розпитати, як минув день, і вислухати її. Потім уже підете вечеряти й дивитися новини. Якщо ви не приділите дитині час відразу,

то вона ходитиме за вами весь вечір, потребуючи спілкування, уваги та любові.

Важлива не кількість часу, а емоційна близькість. Іноді декілька хвилин душевної бесіди означають для малюка значно більше, ніж цілий день, проведений з вами разом, якщо думками в цей час ви були деінде.

Те, що ми весь час поспішаємо й заклопотані справами, точно не зробить наших дітей щасливішими, навіть якщо ми вважаємо, що працюємо заради них та їхнього добробуту. Для батьків і дітей вислів «спільний час» має різне значення. Для дорослих достатньо, щоб діти просто були поряд з ними, коли вони роблять щось удома або йдуть до магазину. А ось для дітей поняття «спільний час» – це дивитися в очі, коли батьки сідають біля них, відкладають мобільні телефони, викликають думки про сотні своїх проблем і не відволікаються на сторонні справи.

Дитина ніколи не довіриться, якщо відчуває, що в пріоритеті в батьків у момент спілкування є щось важливіше, ніж вона. Звичайно, не завжди батьки мають час на спільну гру з дітьми, але у хвилини, присвячені саме налагодженню емоційної близькості, робіть тільки те, що хоче дитина. Не пропонуйте їй свої варіанти дозвілля.

Час швидкоплинний, і ви не встигнете схаменутися, як ваші сини та доньки подорослішають, тому не гайте часу й починайте будувати довірливі взаємини з ними вже зараз. Нехай правило трьох хвилин стане вам у пригоді!

ТРАДИЦІЇ, ЯКІ ЗМІЦНЮЮТЬ СІМ'Ю



Увага! Беруть участь усі – діти та дорослі. Починають завжди дорослі: вони дають тон і показують приклад.

1. Три радості дня – щодня.

Щодня за вечерею по черзі обмінюйтеся тим, що вас потішило сьогодні. Починають батьки! Можна перераховувати навіть дрібнички. Наприклад: «Перша моя радість дня, що ми з вами вечеряємо дружно всією родиною. Друга моя радість дня – те, що вечеря смачна. Третя моя

радість дня – те, що сьогодні на роботі мене похвалили». Покажіть дітям приклад позитивного ставлення до життя.

2. Пісочний годинник – раз на тиждень.

Придбайте пісочний годинник на 5 хвилин. Сядьте з дитиною за стіл і попередьте про правила: ви перевернете годинник – і, доки пісок сипатиметься, дитина може розповідати вам що завгодно. За це ви її не посварите, не покараєте, не засудите. Що б вона вам не наговорила, ви повинні мовчати. Нічого не кажіть, не перебивайте, тільки слухайте й кивайте! Коли пісок досипається, ви промовляєте одне єдине речення: «Дякую, що поділилася зі мною», – і ВСЕ. Ця традиція зміцнює довіру, навчає дітей відкриватися батькам, створює для дитини безпечний простір. Якщо вона спочатку мовчить і не знає, що сказати, це нормально. Доки

пісок не досиплеться, просто мовчки дивіться одне одному у вічі. Це теж безцінно й зміцнює взаємини.

3. Дегустація нового продукту – раз на місяць.

Регулярно купуйте те, що ніколи не куштували, і влаштовуйте з усіма членами сім'ї дегустацію. Можна для цікавості ставити оцінки: «Я ставлю цьому продукту 2 бали!», «А мені подобається на 5!» Обговорюйте, смійтеся, діліться враженнями... Спільні переживання нового для всіх досвіду по-справжньому зближують. І для цього не обов'язково всією сім'єю стрибати з парашутом. Достатньо купити новий продукт і скуштувати його разом. Приємний бонус: під час дегустації нових страв, ви розвиваєте мозок, створюючи нові нейронні зв'язки.



ХАРЧУВАННЯ ВЗИМКУ

Харчування взимку часом не вирізняється різноманітністю. Зрештою до весни ми отримуємо авітамінозу, тьмяну суху шкіру, зайву вагу та погане самопочуття. Щоб зміцнити імунітет і відчувати бадьорість, слід збагатити свій раціон овочами та фруктами.

Ось які продукти обов'язково повинні бути на вашому столі! Проте в разі деяких захворювань не можна вживати окремі фрукти та овочі, тому краще проконсультуватися з лікарем.

БАНАНИ

Банани вже давно перестали бути екзотикою в наших магазинах. Солодкі, м'які, ситні – їх дуже люблять і діти, і дорослі. Узимку банан стане справжнім порятунком для організму, оскільки в цьому фрукті міститься амінокислота триптофан, яка під час засвоєння перетворюється на «гормон щастя» – серотонін. Зрештою вам буде простіше впоратися із зимовою депресією та дратівливістю. Також банан допоможе зосередитися на важливих завданнях і підвищить працездатність. Калій у складі фрукта зміцнить ваше серце та судини, а вітамін Е вбереже від передчасного старіння. Їжте по 1–2 банани щодня – і будьте здорові!



ГРАНАТ

Незамінний продукт у сезон застуд і грипу! У ньому багато вітаміну С, який зміцнює імунітет, а також вітаміну В₁₂, що поліпшує склад крові. Особливо корисно їсти гранат разом із кісточками, тільки попередньо їх потрібно добре розжувати, інакше вони не перетравляться. Якщо жувати фрукт не хочеться, можете приготувати з нього сік. Свіжий гранатовий сік рекомендується розбавляти водою в пропорції 1:1.

ГРУШІ

Хочете зміцнити захисні сили свого організму? Тоді споживайте щодня по 1–2 груші! Цей звичний для нас фрукт має жарознижувальну та протизапальну дію, поліпшує травлення та обмін речовин. Варені груші допоможуть вилікувати сильний кашель. Однак не слід їсти цей фрукт натще, серце або запивати водою, щоб не порушити травлення. Краще поласувати грушею через 1,5–2 години після їжі.

КАПУСТА

Капуста – справжня скарбниця вітамінів! І взимку слід обов'язково готувати з неї різноманітні страви. Так ви зміцните свої судини, які страждають від холоду, нормалізуєте обмін речовин і забудете про нудьгу. Капустяний сік можна використовувати як ефективний відхаркувальний засіб. Особливо корисно взимку вживати квашену капусту. Це унікальний продукт, який поліпшує мікрофлору кишечника й у такий спосіб зміцнює імунітет.

КІВІ

Маленький ківі здатний принести організму велику користь. Він неабияк посилює захисні функції організму та сприяє загальному оздоровленню. У цьому фрукті багато вітаміну С, який захистить вас від застудних захворювань, а також інших корисних речовин: вітамінів А, В, РР, Е, В₉ (фолієва кислота), заліза, магнію, йоду тощо. Фахівці рекомендують вживати ківі разом зі шкіркою, багатою на антиоксиданти, попередньо

прибравши ножом ворсинки. Проте якщо ви не хочете цього робити, просто почистьте цей смачний фрукт та із задоволенням з'їжте!

ЦИБУЛЯ

Цибуля містить фітонциди, які активно борються з мікробами, тому слід обов'язково зробити її частиною зимового раціону. Додавайте ріпчасту та інші види цибулі до супів, салатів, гарнірів. Невдовзі ви помітите, що імунітет у вас став міцнішим, а травлення поліпшилося. Цибуля зробить судини чистішими та еластичнішими, зникне безсоння, підвищиться працездатність. А цибульний сироп (скибочки цибулі із цукром) стане дієвим засобом проти кашлю.

МОРКВА

Про користь моркви знають усі, але особливо корисно хрумтіти цим овочем узимку. Морква захистить вас від авітамінозу, налагодить травлення та поліпшить обмін речовин. Не менш корисна й варена морква: вона запобігає виникненню пухлин. Проте найкраще робити салат зі свіжої моркви зі сметаною, так ви не лише отримаєте всі корисні речовини, а й підвищите засвоєність вітаміну А, який позитивно впливає на зір, зуби, кістки та імунітет загалом.

РЕДЬКА ЧОРНА

Чорна редька має антибактеріальну та протигрибкову дію, тому дуже добре мати її у зимовому раціоні, щоб зміцнити імунітет. Людям із підвищеним тиском слід регулярно вживати цей овоч. Редьку з медом можна використовувати для боротьби з кашлем.

БУРЯК

У зимовий час буряк допоможе зміцнити імунітет, зарядить енергією та очистить організм від шкідливих речовин. Також цей овоч знижує тиск, бореться із запальними процесами, налагоджує перистальтику кишечника. Можна їсти буряк кілька разів на тиждень у сирому вигляді (краще тертим) або додавати його до борщу, запіканок, відварювати для вінегрету.

ГАРБУЗ

Підтримати імунітет узимку допоможе й гарбуз. У ньому багато вітамінів та мікроелементів, які захистять організм від нестачі сонячного світла, поліпшать обмін речовин та уповільнять процеси старіння. Корисно також пити гарбузовий сік і їсти гарбузове насіння. Якщо ви заморожували гарбуз, нині саме час варити з нього каші або крем-супи!

ХУРМА

Хурма містить вітаміни А, РР, вітаміни групи В, залізо, кальцій, йод та багато інших корисних речовин. Вона допомагає боротися із зимовою втомою, стимулює оновлення клітин, нормалізує тиск, поліпшує зір і стан шкіри. Якщо ви купили не дуже солодку, терпку хурму, покладіть її в поліетиленовий пакет разом з яблуками або помідорами. Ці плоди виробляють етилен, який допоможе хурмі швидше дозріти.

ЦИТРУСОВІ

Узимку в магазинах широке різноманіття цитрусових: апельсини, мандарини, лимони, грейпфрути, помело. Усі ці фрукти допоможуть зміцнити імунітет і поліпшать настрій своїм яскравим зовнішнім виглядом. Цитрусові містять багато корисних речовин – від фітонцидів та антиоксидантів до життєво необхідних узимку вітамінів С і D. Споживайте м'якуш цитрусових, а шкірки збирайте для дачних потреб. Можна використовувати апельсинові шкірки на дачі, щоб захистити рослини від шкідників і підвищити врожайність!

ЧАСНИК

Часник – справжній рятівник для імунітету. В овочі містяться фітонциди, аскорбінова кислота, вітаміни групи В, ефірні олії тощо. Часник полегшує самопочуття в разі застуди, лихоманки, розріджує кров, бореться з мікробами та паразитами. Якщо немає протипоказань, з'їдайте по кілька зубчиків на день – і ви матимете надійний захист від багатьох хвороб! Щоб позбутися неприємного аромату, після споживання їжі пожуйте петрушку або м'яту.

ЯБЛУКА

Щоб чудово почуватися в зимову пору, обов'язково з'їдайте по 1–2 яблука на день. Фрукт допоможе подолати втому та почуття голоду, усуне нестачу заліза в організмі. До того ж необов'язково їсти яблука сирими. Корисні також замочені, сушені та запечені фрукти. Проте лідер за корисними властивостями – свіже яблуко. Чи зрізати з яблука шкірку? Якщо вони домашні, можна й потрібно їсти разом з нею. А якщо із магазину, то краще попередньо очистити.

Також не забувайте регулярно вживати ягоди, які заморозили на зиму: журавлину, калину, обліпиху, смородину.

Насолоджуйтеся Божими дарами та будьте здорові!

ВІТАМІННИЙ СМУЗІ



ІНГРЕДІЄНТИ:

- 2 морквини середнього розміру;
- яблуко;
- банан;
- сік половинки лимона;
- третина склянки апельсинового соку;
- 2 фініки без кісточок;
- пів склянки йогурту.

Збиваємо всі інгредієнти в блендері й насолоджуємося корисним напоєм!



РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- Через додатки
для Android та iOS
- На SoundCloud
- В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua



ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Фотографії
ru.depositphotos.com

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк



Підписано до друку 11.11.2021 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04052, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УКУ АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
IBAN: UA75380805000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

**Свідоцтво
про державну реєстрацію**
Серія KB №8176 від 03.12.2003



Дізнайся більше на:

lifesource.ua

**Контактні дані
розповсюджувача:**

BOOKSON
Інтернет-книгарня

ЗАМОВЛЯЙ ЛЕГКО –
ОТРИМУЙ ШВИДКО

ХРИСТИЯНСЬКІ КНИГИ

ДЛЯ
ВСІЄЇ
СІМ'Ї

+38 (099) 45-595-45
shop@bookson.com.ua
www.bookson.com.ua



3 12
листопада

**СЧАСТЛИВОЙ
СУББОТЫ**

щоп'ятниці
О 19:00